

عنوان مقاله:

خودبادری در روایات امام علی(ع)

محل انتشار:

فصلنامه مشکوه، دوره 42، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده‌گان:

فرشته علیزاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران.

ثرياقطبي - دانشیار دانشکده علوم انسانی، دانشگاه شاهد، تهران (نویسنده مسئول).

خلاصه مقاله:

خودبادری درک توانایی ها، ظرفیت ها و مهارت های فردی و شناخت جایگاه والای انسانی بر مبنای جهان بینی الهی است. همچنین خودبادری باور به این امر است که انسان با استفاده از همه توانمندی های خوبیش و پاری جستن از خداوند می تواند به سعادت دنبی و اخروی دست یابد. هدف از پژوهش حاضر شناسایی و تحلیل مولفه های خودبادری در روایات امام علی(ع) است که با روش توصیفی - تحلیلی از نوع تحلیل محتوا انجام گرفته است. یافته های تحقیق حاکی از آن است که مولفه های خودبادری در روایات علوی دربرگیرنده خودبادری فردی، اعتقادی و نوعی است. خودبادری فردی با پاور به ویژگی های برتر مخصوص به خویشتن در عرصه اعتقاد و عبادت، اخلاق و شخصیت، پیشوالي، رزم آوری و دانشوری دارای ۱۵۴۹ مضمون روایت و ۹۲/۵ درصد فراوانی است. خودبادری اعتقادی نیز با پاور به اسلام به عنوان کامل ترین دین، برترین خلق بودن پیامبر اسلام(ص)، اعتقاد به رسالت جهانی ایشان، و به برترین کتاب بودن قرآن کریم، باورمندی به فضائل خاص ائمه(ع) و به قیام قائم آل محمد(عج) در آخرالزمان دارای ۱۱۹ مضمون روایت و ۷/۱ درصد فراوانی است و خودبادری نوعی با اعتقاد به اشرف مخلوقات بودن و امانت دار الهی بودن آدمی، شش مضمون روایت و چهار درصد فراوانی را دارد.

کلمات کلیدی:

روایات امام علی(ع)، خودبادری نوعی، خودبادری فردی، خودبادری اعتقادی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740349>

